

19 Οκτωβρίου, 1990

[ΜΑΛΑΧΤΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Α. ΔΑΜΙΑΝΟΥ & ΣΙΑ ΛΤΔ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 168/83).

Αίτηση ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Απώλεια — Αποδοχή μετά από συμφωνία — Απόφαση για αύξηση δικαιωμάτων Αγοράς Χονδρικής Πώλησης (διαπυλίων), για εξερχόμενα από την Αγορά εμπορεύματα σε αντίθεση προς πρόνοια του Κανονισμού 27 των Δημοτικών (Τροποποιητικών) Κανονισμών Λεμεσού του 1975, για επιβολή των εν λόγω δικαιωμάτων, επί εισαγομένων εμπορευμάτων — Η ύπαρξη συμφωνίας μεταξύ Δήμου και αιτητών για επιβολή των πιο πάνω δικαιωμάτων προς όφελος των τελευταίων, τους αποστέρησε το απαραίτητο εννόμο συμφέρον να προσβάλουν την επίδικη απόφαση.

5

10

Ο Δήμος Λεμεσού (ο Δήμος) αποφάσισε την 3.3.83, να αυξήσει τα διαπύλια από 22.5 μιλς για κάθε 500 μιλς αξία εμπορευμάτων στο ποσό των 25 μιλς, από την 15.3.83 με σκοπό την αύξηση των εσόδων του.

Οι αιτητές οι οποίοι είναι φθαρτέμποροι, καταχώρησαν την παρούσα προσφυγή και ισχυρίστηκαν ότι ο Καν. 27 των πιο πάνω Κανονισμών παραβιάζει την αρχή της ίσης κατανομής των βαρών, είναι καταστρεπτικής φύσεως, *ultra vires*, και επίσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε χωρίς τη διεξαγωγή δέουσας έρευνας, είναι ανατιολόγητη και παράλογη.

15

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή και αποφάνθηκε ότι:

1. Ο Καν. 27 προνοεί για επιβολή διαπυλίων επί εισερχομένων εμπορευμάτων και η επιβολή των διαπυλίων επί εξερχομένων εμπορευμάτων είναι αντίθετη με τον εν λόγω Κανονισμό. Όμως, είναι παραδεκτό ότι η διευθέτηση αυτή έγινε κατόπιν

25

5 συμφωνίας του Δήμου με τους φθαρέτμπορους αιτητές ώστε να απαλλάσσονται πληρωμής διαπυλίων όλα τα εμπορεύματα που μένουν αδιάθετα και τούτο προς το συμφέρον των αιτητών. Ως εκ τούτου, σύμφωνα με το Άρθρο 146.2 του Συντάγματος δεν μπορεί να ασκηθεί προσφυγή διότι δεν παραβιάζεται το "ενε-
στώς έννομο συμφέρον των αιτητών" με την ως άνω διευθέτηση.

10 2. Η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε με σκοπό την αύξηση των εσόδων του Δήμου και λήφθηκε προς όφελος των αιτητών, μετά από δική τους αίτηση.

15 3. Ο ισχυρισμός των αιτητών, ότι ο Δήμος παρέλειψε να προβεί σε δέουσα έρευνα ως προς την οικονομική τους κατάσταση, δεν ευ-σταθεί, εφόσον η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έχει καμία σχέση με αυτό το θέμα. Σχέση έχει μόνο η ποσότητα και η αξία των εμπο-
ρευμάτων.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

20 Αναφερόμενη υπόθεση:

Makrides v. Republic (1967) 3 C.L.R. 147.

Προσφυγή.

25 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Δήμου Λεμεσού με την οποία αυξήθηκαν τα διαπύλια της Αγοράς Χονδρικής Πω-
λήσεως κατά μισό της εκατόν.

30 Χρ. Πουργουρίδης, για τους Αιτητές.

Γ. Ποταμίτης, για τον Καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

35 ΜΑΛΑΧΤΟΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή οι 17 αιτητές αξιαιτούνται από το Δικαστήριο την ακόλουθη θεραπεία:

40 Α. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση του Καθ' ου η Αίτηση με ημερομηνία 3 Μαρτίου 1983 με την οποία αυξήθησαν από 15.3.1983 τα διαπύλια της αγοράς Χονδρικής Πωλήσεως από 22.5 μιλς σε 25 μιλς είναι άκυρη και στερημένη οποιουδή-
ποτε εννόμου αποτελέσματος.

Β. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι ο Κανονισμός 27 των Δημο-
τικών (Τροποποιητικών) Κανονισμών Λεμεσού του 1975 είναι

άκυρος και νομικά ανύπαρκτος.

Γ. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η επιβολή διαπυλίων επί των εξερχομένων εκ της Δημοτικής Αγοράς εμπορευμάτων είναι άκυρος και παράνομος.

5

Τα σχετικά γεγονότα της υπόθεσης έχουν ως ακολούθως:

Οι αιτητές διεξάγουν το επάγγελμα του φθαρτέμπορου στην Αγορά Χονδρικής Πωλήσεως του Δήμου Λεμεσού. Τα υποστατικά στα οποία διεξάγουν το επάγγελμά τους ανήκουν στον καθ' ου η αίτηση Δήμο και καθένas από αυτούς καταβάλλει μηνιαίο ενοίκιο από £32 μέχρι £44. Για όλα τα εμπορεύματα τα οποία εξέρχονται από την Αγορά οι Αιτητές καταβάλλουν υπό μορφή διαπυλίων 50 μιλς για κάθε λίρα το οποίο ισούται με 5% τέλος επί της αξίας των εμπορευμάτων. Το τέλος αυτό επιβάλλεται σύμφωνα με τον Κανονισμό 27 των περί Δήμου Λεμεσού Κανονισμών 1965-1975 ως διαπύλια που αναγράφονται στο Δεύτερο Δελτίο των πιο πάνω Κανονισμών. Ο Κανονισμός 27 έχει ως εξής:

10

15

20

“Παν πρόσωπον εισάγον εμπορεύματα εντός της Αγοράς οφείλει να καταβάλλη προς τον Επιθεωρητήν ή το υπ' αυτού εκάστοτε οριζόμενον πρόσωπον δι' άπαντα τα εν τη Αγορά εισαγόμενα εμπορεύματα τα εις το Δεύτερο Δελτίο των παρόντων Κανονισμών αναγραφόμενα δικαιώματα, καλούμενα διαπύλια.”

25

Το Δεύτερο Δελτίο των Κανονισμών στην έκταση που μας ενδιαφέρει έχει ως εξής:

1. Δι' εμπορεύματα των οποίων η αξία είναι μέχρι 250 μιλς αλλά δεν υπερβαίνει τα 500 μιλς 25 μιλς διαπύλια.

30

2. Δι' εμπορεύματα των οποίων η αξία υπερβαίνει τα 500 μιλς αλλά δεν υπερβαίνει τα 1000 μιλς 40 μιλς διαπύλια.

35

3. Δι' εμπορεύματα των οποίων η αξία χονδρικής πωλήσεως υπερβαίνει τα 1000 μιλς 25 μιλς διά κάθε 500 μιλς ή μέρος τούτων.

Δυνάμει απόφασης των Καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 3 Μαρτίου 1983 τα διαπύλια αυξήθησαν από 22.5 μιλς για κάθε 500 μιλς αξία εμπορευμάτων στο ποσό των 25 μιλς από την 15η Μαρτίου 1983. Η πιο πάνω απόφαση των Καθ' ων η Αίτηση είναι η ακόλουθη:

40

“Αύξηση των δικαιωμάτων Αγοράς Χονδρικής Πώλησης:

Έχοντας υπόψη τους Κανονισμούς που διέπουν τη λειτουργία της Αγοράς Χονδρικής Πώλησης του Δήμου Λεμεσού και συγκεκριμένα τον Κανονισμό 27 και το Δεύτερο Δελτίο που αναφέρεται στον Κανονισμό αυτό, η Δημοτική Επιτροπή αποφασίζει ομόφωνα όπως το δικαίωμα για εμπορεύματα που η αξία χονδρικής πώλησής τους υπερβαίνει τα 1,000 μίλς, αυξηθεί από 22.5 μίλς σε 25 μίλς για κάθε 500 μίλς ή μέρος τούτων, με ισχύ από τις 15 Μαρτίου, 1983. Η Δημοτική Επιτροπή σημείωσε σχετικά ότι την ίδια απόφαση πήρε και εφάρμοσε προ καιρού και η Δημοτική Επιτροπή Λευκωσίας. Η πιο πάνω αναθεώρηση δικαιώματος αποσκοπεί στην αύξηση των εσόδων του Δήμου που αποφασίσθηκε κατά γενικό τρόπο, όταν συζητήθηκε ο Προϋπολογισμός του Δήμου για το έτος 1983 με τον Έντιμο κ. Έπαρχο Λεμεσού και όπως αναφέρεται στην απόφαση αρ. 6980 της 25.1.1983.”

Σαν αποτέλεσμα της απόφασης αυτής οι Αιτητές καταχώρησαν την παρούσα προσφυγή η οποία όπως αναφέρεται σ' αυτήν βασίζεται επί των ακολούθων νομικών λόγων:

1. Ο Κανονισμός 27 των Δημοτικών Κανονισμών Λεμεσού 1965-1975 είναι άκυρος καθότι παραβιάζει την αρχή της ίσης κατανομής των βαρών, ήτοι το άρθρο 24(1) του Συντάγματος.

2. Ο εν λόγω κανονισμός επιβάλλει τέλη και/ή εισφορές οι οποίες είναι καταστρεπτικής φύσεως κατά παράβαση του άρθρου 24(4) του Συντάγματος.

3. Ο εν λόγω κανονισμός είναι παράλογος (unreasonable) και επομένως πρέπει να ακυρωθή βάσει της αρχής του *ultra vires*.

4. Η απόφασις του Καθ' ου η Αίτησις δεν περιέχει οιοδήποτε λόγο που να δικαιολογεί την αύξησιν των διαπυλίων.

5. Η απόφασις του καθ' ου η Αίτησις είναι αυθαίρετος και παράλογος.

6. Ο καθ' ου η Αίτησις παρέλειψε όπως διεξάγει πλήρη έρευνα πριν εκδόσει την προσβαλλομένην απόφασιν και ως εκ τούτου δεν είχε ενώπιον του άπαντα τα αναγκαία στοιχεία.

7. Η προσβαλλομένη απόφασις πάσχει νομοτύπως και νομοτεχνικώς.

8. Η επιβολή διαπυλίων επί των εξαγομένων εκ της αγοράς εμπορευμάτων είναι παράνομος και αντίθετος με τας προνοίας του Κανονισμού 27.”

Ως προς τους πρώτους τρεις λόγους ακυρώσεως που αφορούν τον Κανονισμό 27 των Δημοτικών Κανονισμών Λεμεσού ο δικηγόρος των Αιτητών στην γραπτή του αγόρευση ισχυρίστηκε ότι ο Κανονισμός αυτός είναι άκυρος διότι τα διαπύλια που επιβάλλει είναι καταστρεπτικής φύσεως κατά παράβαση του Άρθρου 24.4 του Συντάγματος το οποίο προνοεί ότι

“Ουδείς φόρος, τέλος ή εισφορά οιασδήποτε φύσεως, εξαιρέσει των τελωνειακών δασμών, δύναται να είναι καταστρεπτικής ή απαγορευτικής φύσεως.”

Επίσης ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε ότι ο Κανονισμός 27 είναι παράλογος. Περαιτέρω ισχυρίστηκε ότι ο τρόπος εφαρμογής του κανονισμού 27, δηλαδή η επιβολή διαπυλίων επί των εξερχομένων εμπορευμάτων είναι παράνομος καθότι ο κανονισμός επιβάλλει διαπύλια επί των εισερχομένων στην αγορά εμπορευμάτων. Κατά πόσο ένας φόρος ή τέλος είναι καταστρεπτικής φύσεως ή είναι παράλογος είναι θέμα γεγονότων (question of fact) και το βάρος της απόδειξης ευρίσκεται επί των ώμων του διαδίκου που προβάλλει τέτοιο ισχυρισμό. (Βλέπε *Makrides v. Republic* (1967) 3 C.L.R. 147). Προς υποστήριξη των ισχυρισμών του ο δικηγόρος των Αιτητών καταχώρησε ενόρκους δηλώσεις των πελατών του. Ένορκες δηλώσεις επίσης καταχωρήθηκαν στο Δικαστήριο από το δικηγόρο του Καθ' ου η αίτηση Δήμου.

Είναι παραδεκτό ότι προ της επίδικης απόφασης τα διαπύλια ήταν 22.5 μίλς σε 500 μίλς αξία εμπορευμάτων και αυξήθηκαν κατά 2.5 μίλς. Επίσης δεν αντικρούσθηκε ο ισχυρισμός των Καθ' ων η αίτηση ότι οι Αιτητές εργάζονται και ως μεσιτέμποροι με προμήθεια και ότι πέραν της προμήθειας των τα διαπύλια πληρώνονται από τον παραγωγό.

Από τα πιο πάνω δεν μπορεί να λεχθεί ότι η αύξηση κατά μισό τοις εκατό επί των διαπυλίων είναι καταστρεπτικής φύσεως ή παράλογη.

Αναφορικά με την εφαρμογή του κανονισμού 27 είναι φανερό ότι η επιβολή των διαπυλίων επί των εξερχομένων εμπορευμάτων από την αγορά είναι αντίθετη με την πρόνοια του Κανονισμού που μιλά περί εισερχομένων εμπορευμάτων. Όμως, είναι

παραδεκτό ότι η διευθέτηση αυτή έγινε κατόπιν συμφωνίας του Δήμου με τους φθαρτέμπορους αιτητές ώστε να απαλλάσσονται πληρωμής διαπυλίων όλα τα εμπορεύματα που μένουν αδιάθετα και τούτο προς το συμφέρο των Αιτητών.

5

Ως εκ τούτου σύμφωνα με το Άρθρο 146.2 του Συντάγματος δεν μπορεί να ασκηθεί προσφυγή διότι δεν παραβλάπτεται το “ενεστώως έννομο συμφέρον” των αιτητών με την ως άνω διευθέτηση.

10

Αναφορικά με τον τέταρτο λόγο ακύρωσης, ότι η απόφαση του καθ’ ου η αίτηση δεν περιέχει οιονδήποτε λόγο που να δικαιολογεί την αύξηση των διαπυλίων, ο λόγος φαίνεται στο κείμενο της απόφασης και είναι η αύξηση των εσόδων του Δήμου για αντιμετώπιση των εξόδων του.

15

Αναφορικά με τον πέμπτο και έβδομο λόγο ακύρωσης είναι η εισήγηση του δικηγόρου των Αιτητών ότι η εφαρμογή του Κανονισμού 27 με το Δεύτερο Δελτίο παράγει άδικα και παράλογα αποτελέσματα και ως εκ τούτου είναι άκυρη διότι οι αιτητές υποχρεούνται να πληρώσουν διαπύλια δι’ εμπορεύματα που μπορεί να μείνουν αδιάθετα και να καταστραφούν.

20

Όπως ήδη έχω αναφέρει και πιο πάνω στην απόφασή μου ο Κανονισμός 27 μαζί με το Δεύτερο Δελτίο έχουν εφαρμοσθεί από τον Καθ’ ου η αίτηση κατά τον πλέον συμφέροντα τρόπο κατόπιν αίτησης των αιτητών προς όφελος των.

25

Σε ό,τι αφορά τον έκτο λόγο ακύρωσης ότι ο καθ’ ου η αίτηση δεν έκαμε τη δέουσα έρευνα, είναι ο ισχυρισμός του δικηγόρου των Αιτητών ότι ο καθ’ ου η αίτηση προτού πάρει την προσβαλλόμενη απόφαση όφειλε να ερευνήσει την οικονομική κατάσταση των Αιτητών.

30

Έχω την γνώμη ότι στην παρούσα υπόθεση η οικονομική κατάσταση των Αιτητών ουδεμία σχέση έχει. Σχέση έχει μόνο η ποσότητα και η αξία των εμπορευμάτων.

35

Σε ό,τι αφορά τον όγδοο και τελευταίο λόγο ακύρωσης αυτός έχει ήδη απαντηθεί.

40

Για τα πιο πάνω η προσφυγή απορρίπτεται. Αναφορικά με τα έξοδα δεν κάμνω καμιά διαταγή.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.